

مهلاو کولوخ

● حبیب سعید محمد ●

چ ژی نه زانی ، چاره کا دی گری دافه و دانا وی دری و بالا
خوه کرو چوشه مال .

پشتی چهند هیامه ک پیله چوین زکی کچکی بیچ پیچ
مه زن بیو ، دی تقویتی سباھی نه هری زکی وی باش مه زن
بوو مروقی دکوت یا ئاھزه ، لناف خەلکی بوده نگو دول ھاما
گوت کچا مه لای دمala بابی خوهدا یا ئاھز بوي ، مه لای کول
گوتتیت خەلکی بیو زور شرم کرو ئیدی نه شیا سەری خوه
بلندکەت . کجا مه لای ژی گەلەك یا شرم دکەت و ما بېپیکی
عەسمانی قەو یا بو خوه دېبىزىت : خودی پانی تە ئاگەھ زمن
ھەیە من ج نەکریە و کەس نیزیکی من نەبويھ ، پاشیجا ئەق
چى يە دزکی من دا ؟ مه لا رابو چونك کجا خوه گوتی : ھەتكا
مەچولناف گوندی ئەق تە ج کریە ؟ کابىزە ... کچکی گوتە بابی
خوه : پانی باب خودی یىن بىن ئاگەھ دارە ، بخودی ئەز بىن
نەھ سامە من ج کریە و کەس نیزیکی من نەبويھ ، ھەردۇو مانە
حېبىتى و بىرا وان و ئارکى کولوخکى ناھىت .

مه لاین مەئىدی نەشیت دەركە قىت ژ دەرفە ژېر
ئاخفتتیت خەلکی ، تى گەشىپ و مەزنیت گوندی ھەمی قىنک
کەتن و چونه مالا مه لای ، پرسىيار ژی کرو گوتی : مه لای ئەق
کجا تە ج کرە ؟ ! تو مەلای گوندی ، ئابىت تىشى ھوسالىنک تە و
کجا تە ھەبىت ، ئىنما مه لای گوتى کجا من ج نەکریە و ئەز باوهەر
ناکەم دلى وی یىن پىس بىت و ئان شولا بکەت ، ئەزىز پرسىيار
ژکچکى دکەم يادبىزىت من ج نەکریە و کەس نیزیکی من
نەبويھ ، ئىنجانەز نىزانم ئەق چى يە خودی ئىننایھ پىكا من ؟ !
ئىنما مەزنیت گوندی گوتە مه لای : سەيدا ھەکەر تو مالا خوه
ژگوندی بارکەی بومەزى چىتەرە و بو تەزى ، خەلکى گوتنا
دېبىزىن و بومە ھەر دووكا نەخوه شە ، مه لای گوتى بچە ؟
ئىكى ژی گوتى ھەرە چى جەن توجوپى پرسىيار بکە بىزى ھوين
فلانە مه لای دنیاسن ھەکەر گوت بەلنى ، نە مىنە لویى درى ،
ئانکو ھندى تەنافى خوه ژخەلکى گولى ببىت نەمىنە حەتا تو
دچى جەھەكى وەسا كول نافى تە نەبىت ، ئىنما مه لای گوتى
لسەر چاقاۋ رۇزا پاشتر سپىدى زوىي مه لاین مە مالا خوه باركرىو
ژگوندی دەركە قىت چو ، چى گوندی چوپى یىن پرسىيار ژی دکەت
ھوين فلان مه لای دنیاسن ؟ یىن دېبىزىن ھەری ، مه لا
ناراوه ستىت یىن ژوپىرى دچىت ، حەتا رۇزەكى لبازىزەكى
دەركە قىت پرسىيار كەھوين فلان مه لای دنیاسن ؟ گوتى : نە خىز

دېبىزىن مەلایكى لگوندەكى بیو ، مەلاتى لگوندی دکر ،
کچەك ھەبىو ، رۇزەكى مەلا دېر گورستانەكى رابورى
کولوخكە دىت ، بەری خوه دەدەتى یا لسەر ناچەقاتىت
کولوخكى نېيىسى (ئەف کولوخكە دى (40) چىل مروقا كۈزىت)
مه لای پشتى ئەف نېيىينا لسەر کولوخكى خاندى سەری وى
حېبىتى بیو گوت : ئەف حەستىن پوتى چاوه دى چىل مروقا
كۈزىت ؟ ! كەربىت وى گەلەك ۋە بون لکولوخكى خوه راوهستا
بېھرا حەتا ھۆير كری وەكى ئارى لىھاتى و گوت : دى ۋېجار بلا
چىل مروقا بکۈزىت ، بىنها مه لای بەندى ژی نەھات ، رابو
ھەندەك ژۇي ئارکى کولوخكى كەر ناف پاتەكى و كەر دېباخلا
خوهدا ، گوت ھەکەر جارەكى کولوخكى خوهلىك دەدەت ژی
دانەف پارچە يا ژی كېم بىت و نەشىت ج مروقا بکۈزىت .

مه لاین مەزقىرى چوشه مال ، چەند ھەيا مەك پیله چون
رۇزەكى كچاوى گوتى : باب ئەم گەلەكىت قېرىزى بويىن ، کانى
جلكىت خوه بېخە دابچم بالاڭى ، مه لای ژی جلكىت خوه
ئىخستىن و بىن ھىزا وى و ھۆيركىن حەستىن کولوخكى بىت
بېرى ، كچكى جىك ھلگرتىن و چو سەر ۋەپىبارى جىك داناندا
بېشوت سەح دەكتەن تىشەكىن دېرەپىكا بابى وىدا بەری خوه
دايىن گەرەكە كا پاتەيە ، فەكەر بەری خوه دايىن تىشەكىن وەكى
خوى یىن دنافدا ، كچكى گوت كاتى دا تام كەمىن كائەفە
چى يە ؟ سەری ئەز ماتى خوه كری چ تام ژی نەھاتن ، دا عوپرا

بیژم ، که یفا مه لایی گه لهک هات پانی ژمرنی دهربازکر ،
بوسپیده مه لایین مه رابو کورکی کره دهالخا خوه داو قهستا مala
حاکمی کر ، مه لاهه می لکوچکنی دروینشتینه حاکمی کازی کرو
کوت نی .. که لی مه لاهه وه نه گه را که نیین ماسی بو من نینا تان
نه ؟ هه میا گوتی نه خیر ئه م نزانین هه ما سه ری مه ببره ،
مه لایین خودانی کورکی گوت حاکمی : به لی یا لحاکمی خوهش
بیت من یائینای عحاکمی گوتی : نه مه لاهه کابیزه بوجی ماسی
کرکه نی ؟ مه لانه و کورکی هندی کینکا ژپاخلا خوه نینا ده ری و
داناناف دیوانی ، کورکی چوبه رسینگا حاکمی پاوه ستا گوتی :
نه ز به نی نه ز دزانم بوجی ماسی کرکه نی ، حاکمی گوتی نی ..
دئی بیزه ، کورکی گوت : هلوهه ره مه زه لکا کچا خوه بکوله لین
تهختی وی به لی ، حاکمی هنده پاله دگل خوه بمن و چون بن
تهختی کچا خوه کولا ، حه لانه ده رکهت ، حه لان پاکر بو
مفهیر ، فمفهیری دا چون خاری به ری خوه دده نی چل (40)
کافری دژورقه ، حاکمی گوته کورکی ڤیجا نه قه چی یه ؟ کورکی
گوتی : نه قه یه نه گه را که نیین ماسی ، حاکمی گوتی : چاوه ؟
کورکی گوتی نه قه هر چل (40) کافرن ، هر جل ژی یاریت کجا
ته نه ، هر شهف نیک لدهف دنثیت ، ڤیجاری کچا ته د گوت
شوکفانی په بن نه ز گوشتنی ماسیت نیز ناخوم !! ڤیجا ما
ماسیین حه یوان بی نه حق بو بکه ته که نی ؟؟ نینا حاکمی شیر
داف کورکی و گوتی : پانی ته ئه ف کافره نیشا مه دان دفیتن تو
سه ری وانزی ببری کورکی سه ری چل کافرا ببری ، حاکمی ژی
سه ری کچا خوه ببری .

ژنوی بیرا مه لایی و هویرکی حه ستینی کولو خکی هات راست
قهستا کچا خوه کرو گوتی پافلان بروژی وهختی تو چوی بالا قی
چ دبه ریکیت من دا نه بیو ؟ کچکی گوتی : به لی گریکه کا پاتهی
یاتیدا بیو ، هنده ئارکنی لناف بو من تام کری ژی من نه زانی
کانی چی یه ؟ جاره کا دی من کرفه دبه ریکا ته دا ، نینا ژنوی
مه لایی زانی کچاوی چ نه کره لئک نینه و د دلی خوه دا گوت : یا
خودانی خودان سوزو په یمان ، چی تشتی ته لسهر ئه نینا کولی
خوه نفیسی دی هه ر بجه هیت .

ئەز ژى هاتم قەمالو ھارىكارىا خودى بۇ خاندۇغانىت
چىروكى .

ئەم نانیاسین ، ئىنامەلاي كوت بخودى ئەف درەيا بو من باشە ، مالا خوه لوى بازىرى داناو ھەكەر بخوه خانىيەك بكرى گرتى ھەكەر ئافاكرى پۇينشىتە خارى . چەند وەختە كامەلا مالوپىرى رۈزەكىن كچاوى كوخى ، لگەل كوخكى وي تىشتەكى هندى مشكا ژىدەقىن وي هاتە دەرى كچك ما بەرى خوه دايىن مروفە زور سەھمى سەرىن وي گرت و ترسا ، ئىندا كازى بابى خوه كرو گوتى . باب كا وەره پېش ئەفە چى يە ؟ مەلا چو بەرى خوه دەدەتنى مروفە گوتى كچى ئەفە ئىكىفە هات ؟ كچكى گوتى ئەز كۆخىم دگەل هات ، مەلاي باش بەرى خوه دايىن گوتى : باشە ما ئەفە نە مروفە ؟ كچكى گوتى بەلى ، مەلاي گوتى : دى كانى ھەما ماتى ژى بىكە كادى چلى ھېت ؟ كچكى ژى ماتى ژوى بجويكى هندى بجويك كر حەتا سالەك دووپېفە چون كوركى رابوھ پىاو هندى سقورالى هات و هيبيو ئاخفتىنى درىز ناكەم ماتى ژى كوركى كر حەتابوپە نىف مىرە هندى كېتكا لىھات .

شوکفانه کین لوی بازیری بوروئی مه لایی ، روزه کنی
ماسیه کنی گله کنی تازه گرت ، شوکفانی گوت نه زدی فی ماسی
بو کجا حاکمی بدیاری بهم به لکی هنده پارا بدهت من نه ز بو
بچوکیت خوه خه رج که م ، شوکفانی ره بنه ماسی خوه برو جو
مالا حاکمی پرسیار کرو گوت خولاما من نه ف ماسیه بو کجا
حاکمی یعنی ثینای ، خولام چون گوت کچکن ، کچکن گوتی : نه و
ماسی خیره ئان یعنی می یه ؟ گوتی ماسی خیره ، کچا حاکمی
گوت نه ز گوشتنی ماسیت نیز ناخوم ، وختن کجا حاکمی
وه گوتی ماسی دله پیت شوکفانی دا کرکه نی ، همه می زورمان
حینه تی لس رکه نی ماسی ، جابه چو حاکمی حال و مه سه لیت
کچاته و شوکفانی و ماسی نه فهنه ، که نی ماسی گله کددلی
حاکمی دا بومه رهق ، ثینا جابا مه لایت بازیری همه ما فربی کر ،
گوتی : هه که رهتا سوباهی سپیدی هوین نه گه را که نی فی
ماسی بومن نه ثینن دی سه ری هه و همه ما برم ، ترس و له رزک
که ته سه رلیت مه لا هه ما دی کی زانیت کانی ماسی ژبه رج
که نیه ؟ مه لاینی مه ژی یعنی خودانی کورپکی هاته مال یعنی پوسیده و
هه رشی ، کورپکی گوتی : ته خیره تو هنده بینی زفیر ؟ مه لای ژی
گوتی : حال و مه سه لیت مه و حاکمی و شوکفانی و ماسی و کجا
حاکمی نه فهنه ، کورپکی گوتی : هو خودی مالا ته نافاکه ت ،
سپیدی من دگه ل خوه بیه دی نه ز نه گه را که نی ماسی بو حاکمی